

2011/00480
Hof Den Bosch

Bel alg en Awb 3:2

Voorlopige aanslag was in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel

Toelichting staatssecretaris van 25 september 2012 nr. DGB 2012-5040 n.a.v. uitspraak Hof Den Bosch, nr. 2011/00480, jaar 2009

In 2009 is aan B een voorlopige aanslag inkomensafhankelijke bijdrage (IAB) Zorgverzekeringswet 2009 opgelegd. Na bezwaar heeft de inspecteur deze aanslag vernietigd en een kostenvergoeding toegekend. In 2010 doet B aangifte IB 2009 en verzuimt daarbij vraag 43 over de IAB in te vullen. De geautomatiseerde verwerking van deze aangifte leidt tot een tweede voorlopige aanslag IAB 2009. Op het bezwaar neemt de inspecteur geen beslissing over die voorlopige aanslag, wél weigert hij een kostenvergoeding te verlenen. B stelt vervolgens beroep bij de rechtbank in tegen de beslissing.

Na een ingebrekestelling door B doet de inspecteur uitspraak op bezwaar, vernietigt de tweede voorlopige aanslag en weigert wederom een kostenvergoeding. Ook tegen deze beslissing stelt B beroep in bij de rechtbank.

Om automatiseringstechnische redenen volgt geen verminderingsbeschikking, maar wel de toezegging om de tweede voorlopige aanslag te verrekenen met de definitieve aanslag.

Hof

De tweede voorlopige aanslag is vernietigd. De omstandigheid dat de inspecteur hieraan niet op de gebruikelijke wijze uitvoering heeft gegeven, doet hieraan niet af. Bij een eventuele schade moet B desgewenst een actie uit onrechtmatige daad instellen. Verder is het hof van oordeel dat aan B een vergoeding voor kosten van bezwaar moet worden verleend. De inspecteur had met een globale kennisneming van het dossier kunnen weten dat de tweede voorlopige aanslag 2009 niet opgelegd had moeten worden. Indien hij dit toch doet handelt hij in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel zoals neergelegd in art. 3:2 Awb en is, indien als gevolg daarvan een te hoge voorlopige aanslag wordt opgelegd, sprake van een aan de inspecteur te wijten onrechtmatigheid. Ondanks het ontbreken van een kruisje bij vraag 43 in het aangiftebiljet waren er voldoende andere gegevens aanwezig die de inspecteur zonder grondig onderzoek ter beschikking stonden voor de beoordeling of de voorlopige aanslag vastgesteld moest worden.

B heeft gelet op vorenstaande recht op vergoeding van de kosten van bezwaar tegen de voorlopige aanslag.

De staatssecretaris heeft laten weten dat hij geen cassatie heeft ingesteld. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het hof heeft geoordeeld dat de inspecteur met het opleggen van de onderhavige voorlopige aanslag in strijd heeft gehandeld met het zorgvuldigheidsbeginsel. Weliswaar had belanghebbende in zijn aangiftebiljet vraag 43 niet beantwoord, maar naar 's hofs oordeel beschikte de inspecteur, zonder dat zij daarvoor grondig onderzoek behoefde te verrichten, over voldoende andere gegevens voor de beoordeling of de voorlopige aanslag vastgesteld moest worden. Het Hof heeft daarbij erop gewezen dat belanghebbende over de jaren vóór 2009 op aanslag geen inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet verschuldigd was omdat de maximum bijdrage al op zijn loon was ingehouden, dat het loon van belanghebbende blijkens diens aangiftebiljet € 97 659 bedroeg, terwijl belanghebbende de vraag of een vrijstelling van premieheffing ingevolge de Zorgverzekeringswet geldt, ontkennend heeft beantwoord, en dat de inspecteur belanghebbende over 2009 reeds eerder een voorlopige aanslag inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet had opgelegd, welke aanslag door de Inspecteur, na door belanghebbende gemaakt bezwaar, was vernietigd.

Naar mijn mening geeft 's hofs oordeel geen blijk van miskenning van hetgeen de Hoge Raad in onder meer diens arrest van 10 juni 2011, nr. 10/01744, BNB 2011/241 heeft beslist. Het oordeel kan, als verweven met waarderingen van feitelijke aard, voor het overige in cassatie niet op juistheid worden getoetst. Het is ook niet onbegrijpelijk of onvoldoende gemotiveerd. Voorts geldt dat het (financiële) belang bij het instellen van cassatie niet alleen in dit concrete geval zeer gering is maar ook overigens, nu ingevolge art. 49, lid 2, Zorgverzekeringswet juncto art. 9.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001 voor voorlopige aanslagen inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet over tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari 2010, een herzieningsprocedure is gaan gelden en voor een herzieningsverzoek geen kostenvergoeding wordt toegekend.

Met betrekking tot de door het hof voor de vergoeding van de bezwaarkosten gehanteerde wegingsfactor merk ik op dat het hof met zijn overweging dat de inspecteur er aan voorbijgaat dat in het bezwaarschrift tevens het verkrijgen van een vergoeding van de kosten van bezwaar aan de orde is, niet heeft bedoeld dat een factor van minder dan 1 per definitie is uitgesloten als een verzoek om kostenvergoeding wordt gedaan, doch tot uitdrukking heeft willen brengen dat factor 1 passend is voor de onderhavige zaak, waarin de vraag naar het al dan niet recht hebben op een vergoeding voor de kosten van bezwaar tegen een voorlopige aanslag aan de orde is. Dat oordeel is voldoende gemotiveerd en niet onbegrijpelijk.

Ik zie dan ook af van het instellen van cassatie.